

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3140/2018. (IV. 19.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.22.094/2016/10. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó Gyermekrák Alapítvány jogi képviselője útján (dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda, 1082 Budapest, Üllői út 46., II/17.) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 1.1 Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a Kúria Pfv.IV.22.094/2016/10. számú ítélete és a felülvizsgálati eljárás következtében a Fővárosi Ítéletábrla 32.Pf.20.370/2016/4-II. számú részben hatályon kívül helyezett ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, mivel álláspontja szerint a kifogásolt ítéletek sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [3] 1.2 Az alkotmányjogi panasz és a becsatolt ítéletek tényállása(i) alapján az indítványozó alapítvány személyhez fűződő jogának megsértése miatt pert indított az (alperesi) internetes hírportál ellen, mivel a keresetében foglaltak szerint az Alapítvány személyére vonatkozóan az alperes a 2013. december 17-én, a 2013. december 18-án, a 2014. január 17-én és a 2014. január 20-án megjelent cikkeiben valótlan, sértő tényállításokat tett, híresztelt és tényeket hamis színben tüntetett fel, amelyek a felperesi kereset szerint megsértették a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. A felperes ezért kérte a bíróságtól az alperesnek a további jogsértéstől történő eltiltását és az alperes saját költségén, sajnálkozását kifejező, kellő nyilvánosság előtt történő elégtétel adására, valamint 10 000 000 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezését.
- [4] A Fővárosi Törvényszék mint elsőfokú bíróság az 5.P.25.376/2014/13. számú ítéletével – a felperes keresetét jogalapjában teljesen, míg összecszerűségében részben alaposnak találva – megállapította, hogy az alperes az alábbi közléseivel megsértette az indítványozó felperes jóhírnevét az alábbiak szerint:
- [5] A 2013. december 17-én megjelent cikkből: „6.000.000.-Ft-ból (ezt vettük a betegszállításra költött pénz éves átlagának) így 5.500.000.-Ft-ot költhetne üzemanyagra az alapítvány, ami meglehetősen sok fuvarra elég, 5.500.000.- Ft-ból kb. 137.000 km tehető meg, ez betegként 137.000 km évi összúttal számolva 655 km megtett utat jelent.” „A Gyermekrák Alapítvány is azon szervezetek közé tartozik, amelyek több 10.000.000.- Ft-ot költöttek eddig reklámra, miközben arányaiban jóval kevesebbet valódi célokra. 1 milliárd Ft-nyi 1%-os adományból csak töredékét kaphatták meg a rászorulóknak a KEHI nyomozása alapján.”
- [6] A 2013. december 18-án megjelent alperesi cikkből: „A daganatos gyerekeket gyógyító hálózat az elmúlt 2 évben összesen 16.000.000.- Ft-ot kapott.”
- [7] „Ki kell mondanunk, hogy az alapítványok többségénél minden rendben van, de van pár alapítvány, amelyek csal.”
- [8] A 2014. január 17. napján megjelent cikkből: „Hűtlen kezelés miatt nyomoznak a Gyermekrák Alapítvány ellen.”
- [9] A 2014. január 20-án megjelent cikkből: „Ködösít a Gyermekrák Alapítvány.”
- [10] „Ismeretlen tettes ellen, hűtlen kezelés gyanújával indított nyomozást ellenük a rendőrség.”
- [11] A 2014. február 10. napján megjelent alperesi cikkből: „Tudomásunk van arról, hogy az alapítvány támogatja a betegeket havi 5.000.- Ft adománnyal, de csak azokat, akik rendszeresen elmennek átvenni az adományt az alapítványhoz.”
- [12] Az elsőfokú ítélet továbbá eltiltotta az alperest a további jogsértéstől, és kötelezte, hogy az alperes saját hírportálján kiemelt helyen jelentessen meg egy közleményt, melyben sajnálkozását fejezi ki az indítványozó jó hír-

nevét sértő, az ítélet rendelkező részében írt, valótlan tény állító, híresztelő, való tény hamis színben feltüntető kijelentései miatt. Továbbá az elsőfokú ítélet kötelezte az alperest 7 000 000 Ft nem vagyoni kártérítés és törvényes kamatai, valamint a perköltség megfizetésére.

- [13] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes fellebbezéssel élt, kérte a kereset teljes elutasítását, miután érvelése szerint a tényállást az elsőfokú bíróság helytelenül, hiányosan állapította meg. Míg a felperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a fellebbezés folytán – az elsőfokú ítéletet teljes terjedelmében vizsgálva – az alperes fellebbezését részben megalapozottnak találta, kiemelve, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező része nem volt kellően szabatos, ugyanis a sérelmezett közlések felsorolása mellett nem jelölte meg azok címét. Megállapította továbbá, hogy a rendelkező részből nem derül ki pontosan, hogy mely közléseket ténylegesen miért ítélte az elsőfokú bíróság jogsértőnek. Ugyanakkor álláspontja szerint az elsőfokú ítélet érdemi elbírálásra alkalmas volt, miután teljeskörűen feltárta a tényállást, továbbá helytálló jogszabályi rendelkezésekre hivatkozott.
- [14] A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 32Pf.20.570/2016/4-II. számú ítéletének rendelkező részében ezért az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és megállapította, hogy az alperes a felperes jóhírnevét azzal sértette meg, hogy az általa üzemeltetett internetes hírportálon a 2013. december 17-én közzétett „Saját mentőben ülve kerüli a dugót” című cikkében az alapítvány által betegszállításra költött összeg éves átlagával kapcsolatos egyszerűsítő számításával azt a hamis látszatot keltette, hogy pazarló gazdálkodást folytat. Megsértette továbbá a felperes jóhírnevét azzal, hogy ugyancsak a 2013. december 17-én megjelent „Keményen nekiment a Gyermekrák Alapítványnak az Emmi” című cikkben valótlanul híresztelte, hogy „[a] Gyermekrák Alapítvány azon szervezetek közé tartozik, amelyek több mint 10 millió forintot költöttek eddig reklámra, miközben arányaiban jóval kevesebbet valódi célokra”, ezzel azt a hamis látszatot keltve, hogy a felperes bevétele jelentős részét nem közhasznú célokra fordítja. Megsértette továbbá a felperes jóhírnevét azzal is, hogy ugyanitt valótlanul állította, hogy „[e]lgy milliárd forintnyi egyszázalékos adományból csak töredékét kaphatták meg a rázorulók a Kehi nyomozása alapján.”
- [15] A másodfokú bíróság azt is megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnevét azzal, hogy az internetes hírportálon a 2013. december 18-án megjelent „Mire és hogyan költ a Gyermekrák Alapítvány?” című cikkben azt a valós tény, hogy „[a] daganatos gyerekeket gyógyító hálózat az elmúlt két évben 16 millió forintot kapott [...]” abban a hamis színben tüntette fel, hogy ebben az időszakban a felajánlott összegből csupán ennyit fordított a felperes a daganatos gyerekeket gyógyító kórházak támogatására. A másodfokú ítélete szerint továbbá az alperes megsértette a felperes jóhírnevét azzal, hogy a 2014. február 10-én megjelent „Kért, de nem kapott támogatást a Gyermekrák Alapítványtól a Tűzoltó utcai klinika” című cikkben valótlanul híresztelte, hogy „[a]z alapítvány támogatja a betegeket havi 5.000 forint adománnyal, de csak azokat, akik rendszeresen elmennek átvenni az adományt az alapítványhoz”. A másodfokú ítélet továbbá az alperest elégtétel adására kötelezte (nevezetesen: 15 napon belül az ítélet megállapítást tartalmazó rendelkező részét a hírportál nyitóoldalán 15 napon keresztül tegye közzé, valamint fizessen meg a felperesnek ugyanezen határidőben 2 500 000 forintot és annak törvényes kamatát). Egyben a másodfokú ítélet eltiltotta az alperest a további jogsértéstől, ezt meghaladóan pedig a felperes keresetét elutasította.
- [16] A jogerős másodfokú ítélet ellen az alperes felülvizsgálati kérelemmel, míg a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel élt.
- [17] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a jogerős ítéletet – az eljárási költségre és az illetékre is kiterjedően – hatályon kívül helyezte, továbbá az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és az alperest terhelő nem vagyoni kártérítés összegét egymillió forintra és járulékaira leszállította; ezt meghaladóan a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [18] A felülvizsgálati ítélet a felperes üzemanyag fogyasztásával, gazdálkodásával kapcsolatos közlésre, valamint az általános gazdálkodásával, bevételeivel és kiadásával kapcsolatos közlésre nézve (melyekkel összefüggésben az alperes azzal érvelt, hogy ismeretei a felperes segítőkészségének hiányában voltak hiányosak) megállapította, hogy azok valótlan és sértő tényállítások, emiatt a jóhírnév sérelme megállapítható. Utalva a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény 10- §-ára, továbbá a PK. 14. számú állásfoglalásban foglaltakra hangsúlyozta, hogy a kellő tájékoztatás hiánya nem teszi megengedhetővé azt, hogy az újságíró tényként közöljön olyan adatokat, amelyek nem felelnek meg a valóságnak. Az indokolás megállapította, hogy azon közlésre vonatkozóan, amely a felperes reklámra és a „valódi célokra” fordított költségeit hasonlította össze, továbbá azon közlésre nézve, amely a betegek havi támogatásával volt kapcsolatban – a Ptk. 78. § (1) és (2), továbbá a Ptk. 84. § (1) bekezdéseiben, valamint a PK. 14. számú állásfoglalásában

foglaltak alapján – a sajtó felelőssége a híresztelésért is fennáll, továbbá személyhez fűződő jog megsértése esetén fennálló felelőssége objektív. A másodfokú bíróság helyesen állapította meg: azzal, hogy az alperes nem bizonyította a közlés valóság tartalmát, a valótlan és sértő közlések is megalapozzák a felperes jóhírnevének megsértését.

- [19] A felülvizsgálati ítélet a cikkben kifogásolt „csaló alapítványok” kitétel vonatkozásában kifejtette, hogy a felperes érintettségének hiányában alaptalanul igényelt személyiségvédelmet. Míg a Kúria a hűtlen kezelés miatt folytatott nyomozással, továbbá a „ködösít” kifejezéssel kapcsolatos közlések vonatkozásában egyetértett a jogerős ítélet érvelésével. A nem vagyoni kártérítés összegét az alperes felülvizsgálati kérelmében a megállapított jogsértés csekély súlyához képest nem tartotta indokoltnak, míg a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmében indokolatlanul alacsonynak találta. Ezzel összefüggésben a kúriai ítélet indokolása kiemelte, hogy a nem vagyoni kárpótlás alapvető funkciója a személyiséget ért sérelem, az immateriális hátrány kompenzálása a kárpótlás eszközeivel. Ennek során a bíróságnak vizsgálnia kellett, hogy sérültek-e a károsult személyhez fűződő jogai, annak mértéke megállapításánál a személyi sérelem súlyára, azok hatására, illetve az elszenvedett hátrányok pénzzel való kiegyenlítésének lehetőségét kellett figyelembe vennie.
- [20] Mindezek alapján a kúriai döntés eltúlzottnak találta a jogerős ítélet által megállapított nem vagyoni kártérítés összegét, és indokolásában kiemelte, hogy az ügyben nem volt észlelhető olyan kirívóan súlyos érdeksérelem, amely alapot adott volna az ítélezési gyakorlattól eltérő mértékű nem vagyoni kártérítés megállapítására. Hangsúlyozta továbbá, hogy az adott ügyben nyilvánvaló volt: a felperes gazdálkodására vonatkozó, perben valótlanul bizonyult közlések megalapozzák a nem vagyoni kártérítési igényt, ám érvelése szerint a felperes nem igazolt olyan további többlettényállást, amely a kiemelkedően magas kártérítés összegét alátámasztotta volna. Ugyanakkor az értékelés körébe vonta a Kúria, hogy a híreszteléssel megvalósult jogsértés alapja hivatalos személyektől származó információ volt.
- [21] 2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz a Kúria Pfv.IV.22.094/2016/10. számú ítélete és a felülvizsgálati eljárás következtében a Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.370/2016/4-II. számú részben hatályon kívül helyezett ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve. Nézete szerint ugyanis a kifogásolt bírói döntések sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében deklarált tisztességes eljáráshoz való alapjogát. Érvelése szerint ezen alapjogának sérelmét az eredményezte, hogy a Kúria „tisztán mérlegelési jogkörbe” tartozó kérdésben helyezte hatályon kívül a jogerős másodfokú ítéletet, amelyet azonban a Pp. 275. §-a nem tesz lehetővé. Eszerint ugyanis a felülvizsgálati eljárásban már nincs helye sem bizonyítás felvételének, se azok ismételt egybevetésének, illetve felülmérlegelésének. Az indítványozó nézete szerint a Kúria döntésével megsértette a Pp. 275. § (1), (3) és (4) bekezdéseit, ugyanis ezek alapján nem volt, és maga a döntés sem jelölt meg olyan jogszabályt, amelyet a jogerős ítélet sérthetett volna, így a Kúriának nem volt jogszabályi alapja a nem vagyoni kártérítés összegének megváltoztatására, annak leszállítására. Hivatkozott továbbá a Pp. 270. §-ára, amely értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni; továbbá előadta, hogy a döntés indokolása tiltott felülmérlegeléssel állapította meg, hogy a nem vagyoni kártérítés eltúlzott. Az indítványozó érvelése szerint a kúriai döntés folytán sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való joga, mivel az a törvényekben foglalt hatáskörét túllépte.
- [22] Míg a jogerős másodfokú bíróság ítélete Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközését azzal indokolta, hogy az nem releváns szempontok alapján állapította meg a kártérítés mértékét. Érvelése szerint nem annak van jelentősége, hogy a személyiségi jogában megsértett fél természetes, avagy jogi személy-e, helyette a jogsértés jellegének és a jogában megsértett személy körülményeiben bekövetkezett változásoknak van döntő jelentősége. Indokolása szerint a jogi személy indítványozó a kártérítés általános szabályai szerint követelhet vagyoni és nem vagyoni kártérítést, ugyanakkor a másodfokú döntés mégis a vagyoni kártérítést tekintette hangsúlyosnak. Továbbá a jogerős másodfokú döntés okszerűtlen mérlegelés útján jutott arra a következtetésre, hogy az általa megítélt mértékű nem vagyoni kártérítés alkalmas a jogsértés kompenzálására.
- [23] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján jelen ügyben tanácsban jár el. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt, ennek során a tanács megvizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, vala-

- mint a 29–31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [24] Az Alkotmánybíróság fenti vizsgálata eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz – az alábbi okokra tekintettel – nem fogadható be.
- [25] 4. Az indítványozó az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amely szerint alaptörvényellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [26] Az indítványozó a Kúria ítéletét – jogi képviselője útján – 2017. augusztus 30-án vette kézhez, míg panaszát 2017. október 30-án, azaz az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott törvényes határidőn belül adta postára. A panasszal támadott kúriai ítélet az ügy érdemében hozott döntésnek minősül, ellene nincs helye fellebbezésnek, ezért az indítvány ebből a szempontból is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [27] Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszát saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogai sérelmének lényegét és az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit. Megjelöli továbbá a sérelmezett bírói döntéseket, és kifejezetten kéri azok megsemmisítését, illetve arra nézve tartalmaz indokolást, hogy a sérelmezett bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [28] 5. Az Alkotmánybíróság ezután az Abtv. 29. §-ában rögzített, az indítvány befogadásához szükséges további feltételek fennállását vizsgálta. Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltétele, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel vagylagos, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30], illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [29] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmével kapcsolatos indokolásában a kúriai döntéssel és az ítéletábrai döntéssel összefüggésben is kizárólag azok vélt vagy valós jogszabálysértésére, illetve arra hivatkozik, hogy a nem vagyoni kártérítés összegének megállapítása okszerűtlen bírói mérlegelés eredménye volt, mivel annak megállapításakor releváns szempontok maradtak figyelmen kívül.
- [30] Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal kapcsolatos hatásköre – az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának védelmén keresztül – az Alaptörvény védelmét biztosítja. Ennek folytán a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések önmagukban nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasz előterjesztésére, mivel ellenkező esetben az Alkotmánybíróság burkoltan fellebbviteli bírósággá válna.
- [31] Az Alkotmánybíróság ismételtlen kiemeli, hogy „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki” {3090/2017. (IV. 28.) AB végzés, Indokolás [27]}. Az Alkotmánybíróság ezért nem foglalhat állást a bíróság döntési jogkörébe tartozó szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben {3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [32] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján megállapította: az, hogy a kúriai ítélet az indítványozó jogértelmezésétől eltérően értelmezte az általa alkalmazott Pp. rendelkezéseket, önmagában még nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem. Ezzel összefüggésben megjegyzi továbbá az Alkotmánybíróság, hogy amennyiben az alapul fekvő ügyben a Pp. megsértése bizonyított lenne, az sem eredményezné feltétlenül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét, hiszen egy eljárási szabály megsértése egyidejűleg nem eredményez szükségszerűen alapjogi sérelmet.
- [33] Míg a kúriai döntésnek a nem vagyoni kártérítés összegére vonatkozó felülmérlegelésével összefüggésben felhozott érvekre nézve megjegyzi az Alkotmánybíróság, következetes gyakorlata abban is, hogy tartózkodik annak vizsgálatától, hogy a bírósági döntések indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megal-

pozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. Ezek ugyanis a jogalkalmazó számára fenntartott feladatok {3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}. Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján kizárólag a bírói döntések az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára, így a bizonyítékok felülmérlegelésére, a tényállás megállapítására vagy a jogvitát lezáró határozat kizárólag szakjogi tartalmú kritikájára {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11], 3024/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [29], 3081/2016. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [10]}.

- [34] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a támadott bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vetett fel, ezért az nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadási feltételeknek. A fentiekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 29. §-ában írt befogadási feltétel teljesülése hiányában – az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdésének *a*) pontjában foglaltakra tekintettel visszautasította.

Budapest, 2018. április 10.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2127/2017.

